

African Jubilee Star

Miraklernes tid

I dag er det søndag. Søndag er hviledag. Det eneste man må lave om søndagen er religiøse ting, f.eks. mirakler. På denne religiøse dag, hvor det gode og det onde går hånd i hånd, ud-kæmper en kamp og det gode forhåbentligt vinder, er det blevet opserveret adskillige mirakler rundt omkring på

pladsen. F.eks. fornemmede Tony Trifolikum på lang afstand i nat, at teltet på Tobacco Beach trængte til en opstrammer og mødte derfor op og hamrede teltplokkerne bedre i, pladsmændene har hentet en kasse øl, hvilket altid er et mirakel i Pladsmændsteltet, og Knud Erik fik i går regnen stoppet for en tid.

Så der er flere profeter på pladsen der i skarp konkurrence udfører store og små mirakler mellem hinanden. Men er det hele af det gode? – Er miraklerne langtidsholdbare og er profeterne ægte?

Jubilæumslejren i regntøj - mirakeltis?

Årgang 25, nr. 2

søndag den 22/7 2007

Ud over mirakler som flere øl til pladsmændene og en opstrammer til pladsmændene og teltet på Tobacco Beach, var der i går også et midlertidigt mirakel som Knud Erik, Maisha Safi caféen, leverede; han fik det kortvarigt til at holde op med at regne.

Nu regner det igen. Knud Erik er måske en tusindkunstner med et par falske kort i lommen, eller endnu værre: en falsk profet, der bruger overjordiske kræfter til at promovere sin café Maisha Safi.

Redaktionens to yndige unge myndere blev sendt i byen og

kom hjem med følgende uhyggelige rapport fra helvedes forgård, eller måske Paradis på jord: Caféen Maisha Safi.

Den falske profet?

Side 2

”Vi ved der er en profet iblandt os, som laver mirakler”, siger Knud Erik, mens han med uskyldsren mine rør i chaien. Knud Erik mener at profeter er tvekønnede væsener med to hoveder. Men redaktionens unge sejrende proletariat har mistanke om at denne monsteragtige beskrivelse blot er en måde at aflede opmærksomheden fra at han selv har en ond finger med i spillet.

Vi så ham i går skræmme regnen væk med sin store gule parasol, og det lykkedes kortvarigt for ham. Men i dag regner det igen. Og selvom vi gerne ville tro på at Knud Erik er den profet vi søger; at han er vores jubilæumsprofet, der er kommet for at udføre mirakler her på lejren, så er vi ikke overbeviste. Da vi taler med ham, udtaler han sig om de kræfter han bruger til at udføre sine såkaldte mirakler. Knud Erik mener selv at det er nogle kræfter som alle mennesker har, vi skal bare lære at bruge dem. ”Det kan gøres på workshops rundt om i hele landet” opfordrer han. Men disse okkulte møder påstår han dog aldrig selv at have deltaget i: ”Jeg er født med det”, fastslår han.

Med hensyn til regnen i dag siger han, ”der er nogen, som ikke har afregnet sin gæld med regnen. Derfor kommer den nu og driller”. Han ved tydeligvis hvad der foregår, men da vi spørger ham hvem der

Knud Erik jog regnen væk i går, men i dag virkede han ikke.

står bag regnen, siger han: ”Jeg har i hvert fald aldrig haft noget mellemværende med regnen.”. At han benægter, men samtidig indrømmer sine kræfter, kunne altså tyde på at han har en finger med i spillet. Måske er han misundelig på den sande profet, ”der er altid nogen som er misundelige”, udtaler han nemlig et øjeblik senere og fortsætter: ”Hvis der er noget godt, så er der også noget ondt”.

Redaktionen kan kun opfordre sine læsere til at passe på når de indtager chai og mandazi. Der ligger kræfter i, som vi på redaktionen selv nyder, men ikke kan gennemskue. Som Knud Erik selv indrømmer: ”Der opstår gode samtaler og fællessang når man indtager chai og mandazi på samme tid”. Det lyder umiddelbart

som om han prøver at lokke redaktionens to yngste medlemmer til at indtage de tilsyneladende uskyldige mirakeldrikke. Men fører han os i virkeligheden bag lyset, og sig selv frem? Er han i sandhed den falske profet? Det regner i hvert fald stadig, og chai og mandazi glider betænkeligt let ned i regnvejre.

Redaktionen har dog fået indberetning om en anden mirakelmager, hvis gerninger lyder helt uskyldige. Et mirakel er sket i al beskedenhed i Børneteltet, næsten som da Frelseren blev født i kostalden.

Den sande profet?

Side 3

Et vidne, Birthe fra Børneteltet fortæller til redaktøren af African Jubilee Star at to drenge med hamre havde banket to dolke ned i en træstub.

"Dolkene var helt banket ned i stubben", husker Birthe. Dolkene var hamret så fast at ingen kunne få dem op. Birthe prøvede at hamre på dolkene fra siden, men intet hjælp, "det hjalp bare ikke", fortæller hun. I det sammen kom Madjid forbi, og som drevet af en usynlig kraft råbte Birthe: "Madjid, jeg har en udfordring til dig". Uden at bede om nærmere forklaring hev Madjid med et snuptag dolkene op af stubben, en ad gangen, "som gled de i smør, det var et mirakel", siger Birthe, "jeg ville have brugt en hel uge på at få dem op".

Fra mellemøsten with love

Redaktionen har ikke kunne lade være at tænke videre: Ligesom den der trak sværdet op ad stenen i England i middelalderen var udset til at samle England, kunne den, der trak dolkene op af stubben være den, der skal samle verden i dag. Og når Majdid ligesom Frelseren kommer fra Mellemøsten, kunne det måske være ham, der var udset til at samle øst og vest. Måske er Madjid en sand profet; Frelseren selv. Han er set sammen med et flyvende tæppe, som jo også kommer fra Mellemøsten. Der er i sandhed tegn i sol og måne på at Madjid kan mere end sit fadervor.

Selv siger Madjid ikke meget til rygterne. Blot at: "Det er den hemmelige åndelige mission".

som man kan bruge, når man vil op at flyve.

Hvis Madjid virkelig er en sand profet, måske Frelseren selv fra de varme lande, pas-

Mirakelprofeten Madjid med tæppet, som nu er redaktørens ejendom. Vil du flyve med?

Som respons har redaktøren købt tæppet med penge fra annonceindtægterne til avisen. Især Kanundus annonce i går om at skære en stol gav godt, og tæppet er nu både købt og betalt og kan ses, men ikke prøves, i Basaren.

Madjid fortæller om tæppet at det er til to personer, men også godt kan rumme en lille familie, "måske to voksne og et barn", uddyber han, så redaktøren venter nu i spænding på at der melder sig et eksemplar af den mandlige race til en flyvetur.

Ud over flyvende tæpper sælger Basaren også andre ting

ser det som fod i hose med at han er kommet til Utamaduni-lejrens jubilæumsår.

Vi glæder os til flere mirakler. Her på redaktionen tænker vi specielt på varmekanoner, en trepersoners sofa og en fladskærm.

Men hvad siger folket? Hvad tror de? Vi har spurgt tre tilfældige personer i regntøj.

Vox pop

Er jubilæet scenen for Frelserens genkomst?

Har du observeret nogen falske profeter på pladsen, måske sande profeter, eller et mirakel?

Skal man tage det gode med det onde?

**Rebecca Chauteloup, 13 år, Stenvad
Sara Thorsen, 11 år, ved Naurberg**

Rebecca og Sara mener begge at det er oplagt med en profet på lejren i år, "det er i hvert fald mere oplagt end hvis det havde været det 24 ende år" siger Sara.

De er dog ikke klar over hvem profeten er, men pludselig kommer de i tanke om Knud Eriks regnskræmmeprojekt.

"Knud Erik kunne godt være den sande profet" siger Rebecca, men så kommer Sara i tanke om at det regner igen: "han kunne også godt være en falsk profet", mener hun. De er dog under alle omstændigheder enige om at regnens forsvinden i går var et mirakel.

Christina Mortensen, 29 år, Silkeborg

Christina er på sit jomfrurejse her på lejren, og har allerede bemærket et par mirakler: "Mine børn er blevet glade" siger hun. Hun tror på den sande profet vil optræde på 25 års jubilæet, ligesom hun også tror på galskaben i os alle: "Der var en gal mand der råbte *enden er nær* fordi det regnede" fortæller hun.

Hun ved ikke hvem manden er, men tror at han må være profetens modstykke her på lejren. Hun var dermed enig i at det gode kommer hånd i hånd med det onde, "hvis der findes gode ting så skal der også findes onde".

Pawel Chrucki, 28 år, Djursland

"Jeg tror ikke på profeter, for så kan man altid give andre skylden for at det ikke går godt, og vejret det er jo naturligt, siger Pawel, der selv så vidt som muligt prøver at leve naturligt. "Hvis man tænker på årstal, så kunne Majdid godt være frelseren", regner Pavel efter, "for hans kultur har fremavlet frelser på frelser". Pawel synes der var mere profet over Voldborg end der er over Knud Erik, "for Voldborg turde godt at indrømme at solskinnet ikke varer ved. Han lag-

de sig ud med befolkningen, lidt ligesom Jesus", siger Pawel og tilføjer: "Knud Erik ville ikke fortælle andre at regnen blev ti gange værre dagen efter".

Pawel synes at man bliver nødt til at indse at der både er gode og onde ting i verden. Han synes bl.a. at han også selv er skyld i regnen, "for den bil jeg er chauffør med her på lejren har et overforbrug af diesel der producerer Co2", siger Pawel, der er single, far,

og ofte færdes på landevejen, hvor han gerne tager gerne blaffere op. "Min Mercedes har en dobbeltkabine", oplyser Pawel.

Redaktionen finder ikke noget endeligt svar hos de adspurgte om hvorvidt Knud Erik er en falsk og regnfuld profet, men Madjid er den sande og autentiske Frelser og tæppehandler. Til gengæld foreslår vi en date mellem Pawel og Christina, som virker meget enige og har meget tilfælles.

Det væsentlige: Den oversete pladsmand

Redaktionens freelance reporter, månemanden Benny vil i løbet af ugen spørge væsentlige personer på pladsen om det væsentlige i hvad de laver. I dag har han afsløret en infomand i at være pladsmand:

Pladsmændene er et særligt folkefærd. Man kan sagtens komme igennem en hel sommerlejr uden at møde en pladsmand. Nede i hjørnet, på vej til badescenen gemmer de sig i den mørke krog af det mørke presenningtelt. Pladsmændene har hinanden.

Men uden for Pladsteltet, camoufleret under foregivelse af at opfylde andre funktioner, dyrker andre mere eller mindre seriøse wannabees deres uautoriserede pladsmændstendenser. Og det er en af disse smugpladsmænd,

Pladsmand eller infomand? - det er overskægget der tæller.

denne rubrik er tilegnet. Med sit umiskendelige britiske kolonialistoverskæg og sin 45 år gamle biceps svulmende ud fra hans opsmøgede T-shirt står han, som en Batmand, på udvalgte udkigsposter rundt om dansepladsen. Parat til at springe frem sammen med sin Robin og stjæle pladsmandsopgaver, allerede inden pladsmændene har haft en jordisk chance for at opdage dem. Faktisk har han på denne måde tilranet sig områder, som han har gjort til sine egne. Og det er midt i sådan en opgave avisens udsendte møder ham og spørger ham, hvad han har gang i. Pladsmanden kaster sig ud i lange bortfor-

klaringer: "Jeg skal være tovholder og omsorgsperson i Infotellet, sammen med de andre infomander", væver han, selvom det er tydeligt for enhver at han er ved at slå det store cirkustelt op. Og så indrømmer han, "Jeg er tovholder og teltholder. 40 små strikker og 6 store at holde styr på". "Men er du da pladsmand?", spørger jeg igen. Og pludselig bliver hans identitetsforvirring tydelig for enhver, da han tilsyneladende af sammenhæng påstår at han er journalist og har været det i 25 år. Jeg spørger ham om han mener her på lejren?, og tænker på, om han tror, at det er ham, der har jubilæum.

Fakta er at han fratrådte "Utamaduni News" for seks år siden. "Interviewets kunst er at lukke sit offer op med empatisk søgende spørgsmål og god tid", belærer han mig, og pludselig føler jeg mig som en slags terapeut, og da jeg efter ti minutter prøver at konfrontere ham med en opsummering af hans udtalelser er der ikke mere tvivl i hans stemme da han siger: "Ja", han er pladsmand. Hans trofast 'Robin' og søn, Agner bekræfter uden tøven: "Svend er pladsmand", dog forklædt som infomand.

.....

Læs African Jubilee Star i morgen, hvor redaktionen laver matematik og sandsynlighedsregning, som alle kan lære noget af.

.....